

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Calumniator de mendacio infamis fidem perdit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

denus Nicæna acta, quæ non tantum docent, in imaginum persecutorem iustissimè vindicatum esse; sed etiam veneficum id, quod & à ratione, & à veritate longè auersum, consulentem, sibi met ipsi pessimè consuluisse. Neque enim tyrannus hoc consilio vitam prolongauit, sed incidit, neque Hebræus aliud obtinuit, quàm vt, mercedis loco, turpissima morte mactaretur. Ita ad perniciem elabuntur ingenia, sine consilio consulentia; aut malitiose suadentia vanitatem.

CAPVT XLIX.

Calumnia in calumniatoris caput reuerſa.

I.

S. Thom. 2. 2.
quæst. 68,
art. 3.

Infausta linguæ soboles est etiam *calumnia*, seu falsa & malitiosa criminis impositio, diabolicum vitium, nam & malus spiritus hinc *diabolus* appellatur. Hæc improba oris soboles tres contaminat, delatum, cui aliquid mali per mendacium affingit; auditorem calumniæ, qui, quia sæpe credit, quod clanculum audit, delatum ad respondendum & refellendum non admittit: ac demum delatorem quoque ipsum in quem reuolat, sicut sagitta à clypeo repercussa. Siquidem primò, eius modi sycophanta, apud prudentes è cantu, vt auis, cognoscitur, & horretur. Socrates calumniatorem nequaquam admittendum esse idcirco suadebat, quia non ex benevolentia tecum, sed malevolentia loquitur: & quemadmodum aliorum arcana tibi detexit, similiter etiam, quæ tu dixeris, exponet alijs. Vt ergo metuendus, sic fugiendus est: neque enim tibi experieris, quàm alijs, fidelio rem; cum idem sit, hoc est, calumniator; à quo quid potes aliud, quàm calumniam expectare? Tange illum, & vel modicum offende, mox videbis eum linguam in promptu habere, sicut scorpio caudam, quam ad quemuis afflatum vibrat. Itaque gratià sæpe seipsum antè, quàm alterum priuat.

Antonius in
Melissa par. 1.
ser. 35 Max.
ser. 10.

II.

Secundò delator debet timere alium delatorem; qui si desit, tamen sæpe veritas cum tempore emergit, venitque in lucem; & calumnia non rarò, se ipsam prodit. Quid tunc non refundit malorum in authorem suum? Notam illi in frontem, aut saltem in famam inurit; odium creat; fidem omnem adimit; adeò, vt in mendacio deprehensus, postea quoque, cum vera dicit, fidem non

merca-

mereatur. Vix enim quiſquā prudens ei credit, à quo ſe deceptum meminit. Refert Xenophon, Cyrum dicere ad Armenium ſolitu; non ſolum à calumnijs abſtinendum, ſed omnino mentiendum non eſſe: *Apertum enim mendacium hominibus maximè impedimento eſſe ad veniam conſequendam.* Danda eſt quippe his venia, qui ex inſcitia, vel errore mentiuntur: qui data opera apertè calumniantur, nulla venia digni ſunt, nec fide. Vnde falſos teſtes, ipſo iure infames eſſe, ex Eufebio Papa docet Gratianus in hæc verba: *Conſtituimus cum omnibus, qui nobiſcum ſunt Episcopis, vt homicida, malefici, fures, ſacrilegi, raptores, adulteri, inceſti, venefici, ſuſpecti, criminofi, perjuri, & qui raptum fecerunt, vel falſum teſtimonium dixerunt, ſeu qui ad ſortilegos diuinoſq; concurrerunt, ſimileſq; eorum, nullatenus ad accusationem, vel ad teſtimonium ſint admittendi; quia infames ſunt, & juſtè repellendi, quia eſt funeſta vox eorum.* Fit itaque infamis calumniator, qui alterum voluit infamare. Quid hoc aliud, quàm pati, quod alteri paraſti patiendum?

Xenoph. li. 2
Pz dia.

Gratian.
cauſa. 3. q. 5.
ex Eufeb.
Papa epiſt. 3.
ad Episcopos.
Thuſcia.

III.

Tertiò illico calumnia ipſum verberat calumniatorem: quàm diu enim apud ipſum eſt memoria calumniæ factæ, tam diu factæ conſcientia illum mordet ac flagellat. Hoc eſt, quod dicitur: *Sua- nis eſt homini panis mendacij, & poſtea implebitur os eius calculo.* Quemadmodum enim delectat hominem, ſe calumniando vindicare, aut alteri, cui adulatur, in gratiam commendare; ita ſcrupulus reſidet in eo (qui eſt velut *calculus in ore*) vt eum cruciet, dentefq; identidem offendat, quibus alterius bonam opinionem momordit. Quòd ſi quidam ita ſunt cornei, vt nullum conſcientiæ ſtimulum ampliùs ſentiant, & ſibi ipſis de calumnia plaudant; iam hoc ipſo calumnia cæcitate plectit calumniatorem; quia *mendacia ſi non habent, quem decipiant, ipſa ſibi mentiuntur, ſicut ait Pſal. Mentita eſt iniquitas ſibi.* Quartò nulla calumnia, apud alterum, tantum decerpit de laude, quantum ipſi adimit adulatori: diſcipulum enim, immò filium cum diaboli eſſe oſtendit. *Quomodo Deus Pater genuit Filium veritatem, ſic diabolus lapſus genuit quaſi filium mendacium,* ait S. Auguſtinus. *Vos ex patre diabolo eſtis: & deſideria patris veſtri vultis facere,* ait Veritas. *Ille homicida erat ab initio, & in veritate non ſtetit: quia non eſt veritas in eo. cum loquitur mendacium, ex proprijs loquitur, quia mendax eſt, & pater eius; mendacij ſcilicet.* At quid

Prou. 20. 17.

S Chryſ. in
cap. 21. Matth.

Ioan. 8. 44.

Z z z

quid